

[Arentoft]

for restriktivt, men vi vil se, hvorledes det går med ændringsforslagene, før vi tager endelig stilling.

Kalnæs (SF):

Vi har en meget principiel indvending imod det lovforslag, vi behandler her, og den går ud på, at vi synes, det er forkert, ministeren både har ansvaret for fremskaffelse af energi til landet og for sikkerheden på de anlæg, hvor det sker.

Men vi må også sige, at der er mange enkelte dele i forslaget, som vi er tilfredse med, og som vi synes det er godt at få ført ind i arbejdet med sikkerheden på platforme og andre havanlæg.

Så er der stillet nogle ændringsforslag, og de er i vidt omfang stillet for at svække lovforslaget. De er stillet for at sikre, at det er økonomiske vurderinger, som bliver dominerende i forhold til de sikkerhedsmæssige vurderinger. Det kan ikke undre os så meget, at der bliver stillet forslag om noget sådant fra venstre, de konservative og fremskridtspartiet, for vi ved, at det dér er økonomien, der sættes i højsædet, og så må sikkerheden indrette sig efter det.

Det er det, der viser sig, når disse partier stiller ændringsforslag nr. 2 om, at § 2, stk. 2, skal udgå. Der ser man bort fra den mulighed, at der nogle steder i verden er dårlige sikkerhedsmæssige reguleringer, og at man dér passende kunne fastsætte nogle regler gældende for danske platforme.

Men det, der kan undre meget, er, at de radikale, kristeligt folkeparti og socialdemokraterne er gået med til energiministerens ændringsforslag nr. 3. Det bevarer godt nok § 2, stk. 2, men som hr. Ivar Hansen sagde, afsvækker den bestemmelsen, og det tør nok siges, for den bliver faktisk nærmest uden virkning.

Det kan lyde smukt, at der skal være enighed mellem repræsentanterne for lønarbejdere og arbejdsgivere i det udvalg, der skal komme med indstillinger til energiministeren, og jeg synes også, det er rimeligt, at man i mange tilfælde ønsker og eventuelt forlanger enighed, når det er ligeberettigede partnere, der er tale om. Men det er netop det, der ikke er tale om i dette tilfælde.

Der er nogen, der har spurgt, hvordan man vil få noget sådant til at virke, hvordan

de overhovedet kan blive enige. Det kan man meget nemt svare på: det foregår på den måde, at lønarbejderne altid retter sig efter arbejdsgiverne, og dermed er paragraffen faktisk uden virkning.

Der sker nemlig det, at man giver en veto ret til arbejdsgiverne, og det vil sige, at de simpelt hen stopper de ting, man måtte ønske at gennemføre. Går de med til en lille smule, er arbejderne nødt til at acceptere det, for ellers bliver der bare givet et veto.

Energiministerens ændringsforslag sætter således faktisk § 2, stk. 2, ud af kraft, og jeg fatter ikke, hvorfor de tre partier er gået med til dette ændringsforslag. Jeg har ikke set nogen argumenter for, at det skulle være sådan. Jeg har set nogle udtalelser fra A. P. Møller om, at man var ved at ville sælge platforme, og at landet derved ville gå glip af indtjeneringer på 1 mia kr., men alle her i tinget ved, at det ikke har noget som helst med virkeligheden at gøre. Man ved, at de indtægter, der er tale om, udmærket kan komme, også selv om der er solgt, så det er fuldstændig uden hold i virkeligheden, og hvad angår de indtægter, man taler om, hvis et dansk firma har en platform andre steder i verden, er der jo heller ingen garanti for, at de kommer til Danmark, så der er ikke noget som helst hold i det, der har stået i aviserne.

Ja men hvorfor er partierne så gået med til det? Er det, fordi de har læst Jyllands-Posten, som på forsiden den 8. maj havde en stor artikel om, at A. P. Møller stryger Dannebrog på en borerig, og skriver:

»Reideriet A. P. Møller har strøget det danske flag på en af sine boreplatforme i protest mod energiminister Poul Nielsons kommende lov om havanlæg«.

Det var altså den 8. maj, men det har også været omtalt i Information og i Socialistisk Dagblad den 14. maj, og dér kunne man læse, at det, A. P. Møller havde gjort, var, at han allerede den 13. april – altså længe før den avismeddelelse – havde solgt platformen til sig selv. Det vil sige, at det ikke havde nogen væsentlig virkning, højst en skattemæssig virkning. Det er da også blevet imødegået både af energiministeren og af formanden for folketingets energiudvalg, og derfor må jeg stadig væk sige, at det er mig ufatteligt, hvilke argumenter energiministeren, de radikale, kristeligt folkeparti kan finde for at gå ind for det, og jeg vil meget ger-